

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 9/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у предмету предлагача АА и ББ из ..., које заступа пуномоћник Решат Чакара, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Р4 И бр.7/2019 од 20.05.2019. године, у седници већа одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача, па се потврђује решење Вишег суда у Новом Пазару Р4 И бр.7/2019 од 20.05.2019. године, у ставу трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Р4 И бр.7/2019 од 20.05.2019. године, усвојен је захтев подносилаца и утврђено да је у извршном поступку који се водио пред Основним судом у Новом Пазару И бр.692/04 (нови број И 1773/11) повређено право подносиоца захтева на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке утврђено је право подносилаца захтева на примерену накнаду у износу од 30.000,00 динара која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова у року од три месеца од дана подношења захтева странке. Одбијен је захтев подносилаца за примерену накнаду за већи износ од досуђеног у ставу два изреке решења до траженог износа од 2.000 евра у динарској противвредности.

Против наведеног решења предлагачи су благовремено изјавили жалбу побијајући га у ставу трећем изреке. Трошкове жалбеног поступка су тражили укупном износу од 60.000,00 динара.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8в став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је

испитао побијано решење применом члана 386. и члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, ... „Службени гласник РС“, бр. 46/95... 55/14), који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да жалба предлагача није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9. ЗПП на коју Врховни касациони суд, као другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Чланом 8а став 1. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 101/2013) прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Ставом 2. цитиране законске одредбе прописано је да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року.

Према члану 8б став 1. истог закона прописано је да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Сагласно цитираним законским одредбама, поступајући по захтевима предлагача првостепени суд је, пошто је претходно утврдио да је предлагачима повређено право на суђење у разумном року, у предметном извршном поступку, предлагачима одредио примерену накнаду у износу од 30.000,00 динара, док је ставом трећим изреке одбио захтев предлагача за накнаду нематеријалне штете преко досуђеног а до траженог износа од 2.000 евра у динарској противвредности.

Појам разумног трајања судског поступка је категорија која зависи од више чинилаца које се цене у сваком конкретном случају као што су: сложеност чињеничних и правних питања у предмету, понашање подносиоца захтева као странке у поступку, поступање надлежних судова који воде поступак и природе захтева, односно значаја права за подносиоца захтева.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, наведене критеријуме и социјално економске прилике у Републици Србији, Врховни касациони суд налази да је правична новчана накнада због повреде права на суђење у разумном року накнада која је предлагачима одређена у ставу другом изреке побијаног решења, као и да је правилно првостепени суд у ставу трећем изреке одбио захтев предлагача за накнаду штете преко досуђеног, а до траженог износа.

При одлучивању о жалби суд је имао посебно у виду и чињницу да је накнада због повреде права на суђење у разумном року врста сатисфакције за предлагаче због дугог трајања судског поступка (од подношења предлога за извршење до дана подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року прошло је девет година, седам месеци и 13 дана), а да није сврха поступка који се води због повреде права на суђење у разумном року. Сврха овог поступка је да се поступак који дуго траје оконча у што краћем року.

Трошкови жалбеног поступка предлагачима нису досуђени, имајући у виду да је жалба у целости одбијена.

Из наведених разлога, на основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић